

Fællesskab får frivillige til at klø på i BMS Herlev Basketball Klub

Held i spil, uheld i kærlighed siger et gammelt ordsprog. Men i BMS Herlev Basketball Klub har de både dygtige spillere og kurvevis af kærlighed. Som frivillig træner er Jesper Lundin en del af et fællesskab. Det motiverer ham.

Af Liv Throen Longhi

Benene pisker af sted på det grønne halgulv. Stopper brat op. En, to, tre skridt. Den lille pige bøjer i knæene. Fødderne sætter af fra jorden. Hun er vægtløs. Bolden slipper håndoverfladen og flyver i en blød bue mod kurven. Den runde, brune basketball rammer bagpladen og stryger direkte igennem det hvide, flettede net. Scoring.

"Sådan lige præcis!," råber Jesper Lundin ude fra sidelinjen, hvor han travler rundt.

Det er tirsdag i Ny Hal på Rosenlundskolen i Skovlunde. Den store pointtavle, der hænger på væggen, fortæller, at klokken er 16.45.

Pigerne på U12-holdet i BMS Herlev er godt halvvejs gennem dagens træning, der er anført af Jesper Lundin på 44 år. Han er frivillig træner for holdet.

"Så skal der fokus på afleveringerne. Vis hvor I vil have dem. Sæt i gang...," råber Jesper Lundin og klasker håndfladerne sammen.

Han når knap nok at udtale det sidste ord, før 16 piger i knælange basket shorts og ærmeløse T-shirts energisk skyder de runde bolde af sted.

Jesper Lundins stemme drukner i lyden af rytmiske dunk fra basketballs, der blive slået ned i jorden.

Frivillighed går hånd i hånd med fællesskab

Klubbens navn, BMS Herlev, er en henvisning til lokalområderne Ballerup-Måløv-Skovlunde og Herlev. Det er frivillige, som driver klubben. Lige fra bestyrelsen til dommerne til dem der vaske kamptrøjerne.

Jesper Lundin, der traver rundt på banen, har spillet i BMS Herlev, siden han var 13 år. Som 15-årig begyndte han som frivillig træner. Han har været det lige siden afbrudt af få pauser.

Til dagligt arbejder han som politimand, men skaber tid til at komme i hallen hver dag. Det er især fællesskabet i klubben, som driver ham.

“Vi er en stor familie her. Det er ikke bare en sportsklub, det er meget mere end det,” siger Jesper Lundin.

Det er ikke kun metaforisk, at klubben er som en familie. Mange fra samme familie er aktive i BMS Herlev. Som spiller, træner, dommer eller ansvarlig for sociale aktiviteter.

Fællesskabet blomstrer, når klubbens tilhængere mødes på kryds og tværs.

“Man får en helt ny omgangskreds her i klubben,” siger Jesper Lundin.

Familierne bidrager til klubben

Duften af plasticbolde i hallen blander sig med lugten af sved. Det er pausetid.

Pigerne stormer ud til sidelinjen. Fingrene klemmer til rundt om de kulørte drikkedunke. Vand. Nu.

I den grønne hal er det tydeligt at mærke, det sammenhold som Jesper Lundin beskriver.

En mand slentrer forbi en dreng, der hopper rundt og øver skud med sig selv.

”Om 10 år er du ligesom din far,” udbryder manden og sender drengen et smil.

Jesper Lundin råber fra den grønne bane. Pausen er slut. To mødre har slået sig ned på hver sin plasticstol bag sidelinjen.

”Efter træningen skal du øve boldbehandling,” piper den ene mor til sin pige på banen.

Den brune plasticbold smutter for tredje gang ud mellem hænderne på hende. Pigen skyder bolden ned i jorden. Den hopper op igen. Ned i jorden. Op igen. Håndfladen kontrollerer boldens ru overflade.

”Woho sådan!,” hujer moderen og knytter hånden i sejr.

”Godt, kig her. Vi skal træne afleveringsfinder,” siger Jesper Lundin, og går i gang med at vise en ny øvelse.

En stor fætterkusine-fest

At være frivillig handler for Jesper Lundin om fællesskabet, om at have det sjovt og hans to piger.

Han startede som træner for U12 pigeholdet, fordi hans ene datter blev en del af flokken.

Familierelationer højner fællesskabet. Det kan formanden for bestyrelsen i BMS Herlev, Steen Jessen, skrive under på. Han har været frivillig i bestyrelsen i 8 år, og hans kone er frivillig som træner. ”Klubben er som en stor fætterkusine-fest,” siger Steen Jessen.

Tirsdagsspisning og tid til snak

Om lidt kan Jesper Lundin skifte basketbolden ud med en tallerken varm mad. I klublokalet ved siden af hallen vimser frivillige forældre rundt blandt de mange udstillede pokaler og gør klar til fællesspisning. En af mødrene i klubben ejer en cafe, der leverer mad hver tirsdag.

"Tjek lige tilmeldingslisten," siger en af de frivillige, mens hun stiller Coca-Cola dåser frem på disken.

De bliver omkring 100 mennesker til spisning i dag.

I det lille klublokale dufter der af sæbe. En kvinde skaber våde striber på gulvet med en moppe. Der skal være pænt til at Jesper Lundin, de andre frivillige og spillerne kan nyde maden og hinanden.